

Nr 139.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1913.
» » » i Andra kammaren den 30 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 54 § förordningen om taxeringsmyndigheter och farandet vid taxering samt en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 38.)

Till Konungen.

Genom proposition nr 119 av den 7 mars 1913 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga nedan intagna förslag till förordning om ändrad lydelse av 54 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och farandet vid taxering ävensom besluta, att den förordning, som sålunda kunde komma att antagas, skulle träda i kraft å tid, som av Eders Kungl. Maj:t bestämdes.

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 14 saml. 50 häft. (Nr 139—142.) 1

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 54 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

54 §.

1 mom. Till beredande av ersättning åt ordförandena och de av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöterna i taxeringsnämnderna, arvoden för protokolls- och längdföringen hos provningsnämnderna, arvode åt kronans ombud hos Stockholms stads provningsnämnd ävensom gottgörelse för det i samband med taxeringsförrättningarna i övrigt lämnade biträde av städernas tjänstemän må enligt Kungl. Maj:ts förordnande för varje år utgå högst ett belopp, motsvarande två procent av rikets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma för året, sådan denna enligt taxeringsnämndernas beslut beräknats.

2 mom. Det åligger Kungl. Maj:ts befallningshavande att senast den 1 juli varje år till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående ej mindre länets eller, i fråga om Stockholm, stadens hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma enligt taxeringsnämndernas beslut än även den ersättning, som för bestyr med taxeringsarbetet anses böra tillkomma en var av de personer, inom länet eller Stockholms stad, vilka enligt bestämmelserna i 1 mom. äro därtill berättigade; skolande därvid jämväl angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkande.

Efter prövning av vad sålunda föreslagits, bestämmer Kungl. Maj:t, huru mycket av tillgängliga medel skall ställas till varje provningsnämnds förfogande. Sålunda anvisat belopp äger provningsnämnden efter förslag av Kungl. Maj:ts befallningshavande fördela emellan de till ersättning berättigade.

Vid ersättningarnas fördelning bör fästas avseende på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga skicklighet, tid och arbete.

3 mom. Till gäldande av förut icke omförmälda, av provningsnämnds arbeten föranledda utgifter, såsom ersättning för biträde åt kronans ombud vid förberedande göromål, nödiga tryckningskostnader

samt gottgörelse för uppässning hos prövningsnämnden, äger varje prövningsnämnd efter förslag av Kungl. Maj:ts befallningshavande använda erforderligt belopp.

4 mom. Angående de av prövningsnämnden enligt 2 och 3 mom. beviljade beloppen och dessas fördelning bör i länen till Kungl. Maj:ts befallningshavande avlätas särskilt utdrag av nämndens protokoll, varefter beloppen i vanlig ordning utbetalas och med bifogande av protokollsutdraget i kronoräkenskaperna redovisas. Om de av Stockholms stads prövningsnämnd beviljade beloppen och fördelningen därav skall underrättelse genom utdrag av nämndens protokoll meddelas statskontoret, varifrån beloppen utbetalas.

5 mom. Å taxeringsnämnds sammanträdesort icke bosatta, av kommun valda ledamöter i denna nämnd äga, därest vederbörande kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnas, dessa sådant besluta, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst fyra kronor om dagen dels ock, då skjuts, järnväg eller ångfartyg för resa till och från sammanträdesorten verkligen begagnats, resekostnadsersättning med högst lega för skjuts efter en häst eller för båtskjuts eller utgift för II klass å järnväg eller för salongsplats å ångfartyg.

6 mom. Å prövningsnämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter i denna nämnd samt de taxeringsnämndsordförande eller av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöter i taxeringsnämnd, som på Kungl. Maj:ts befallningshavandes kallelse från annan ort infunnit sig i residensstaden före eller under prövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med tio kronor om dagen samt övrig ersättning för resekostnaderna enligt fjärde klassen av gällande resereglemente.

Enahanda ersättning tillkommer även ledamot i prövningsnämnd, som, på annan ort bosatt, efter kallelse av ordföranden inställt sig för att delta i protokollsjusteringen.

7 mom. Häradsskrivare äga att för de avskrifter av taxeringslängderna, som det enligt 36 § 4 mom. och 47 § 3 mom. åligger dem att avlämna, undfå ersättning med femtio öre arket.

8 mom. Till den, vilken i anledning av landskamrerare jämlikt 44 § beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål förordnas att samma göromål förrätta, skall utgå gottgörelse motsvarande landskamrerares tjänstgöringspenningar.

9 mom. De belopp, som utgå enligt 6, 7 och 8 mom., böra, utan

sammanblandning med de i 1—4 mom. omförmälda taxeringskostnaderna, utbetalas av Kungl. Maj:ts befallningshavande efter granskning av därå ingivna rekvisitioner.

Uti en i anledning av förevarande proposition inom Riksdagen väckt motion har hemställts om sådan ändring av det av Kungl. Maj:t föreslagna 5 mom. i förevarande paragraf, att kommun även måtte erhålla befogenhet att bevilja traktamentsersättning till av kommunen vald ledamot av taxeringsnämnden, som är boende å sammanträdesorten.

Det nya i Eders Kungl. Maj:ts förslag innehålles i det föreslagna 5 mom.

Utan att ingå på förslaget principiella innebörd av undantag från den vedertagna regeln, att kommunala uppdrag äro förtroendeuppdrag, som fullgöras utan gottgörelse, finner Riksdagen sig övertygad av vad föredragande departementschefen anfört rörande det praktiska behovet av rätt för kommun att bevilja ersättning i förevarande fall. Invändas kunde tilläventyrs, att ledamöterna i taxeringsnämnd utföra ett arbete i statens intresse och därför borde gottgöras av statsmedel, men, fränsett att detta ej är enda fallet, då kommunalvalda organ få tjäna statsändamål, får det ihågkommas, att taxeringsarbetet också är av stor vikt för kommunen såsom skapande grunderna för den kommunala utdebiteringen.

Anordningen av ifrågavarande gottgörelse såsom allenast villkorlig och till storleken inom visst maximum beroende av prövning i varje särskilt fall synes innesluta garanti för att, såsom departementschefen yttrat, »ersättningen icke tillmätas på sådant sätt, att intresset för arbetsuppgiften uppväges av eller kan förväxlas med intresset för betalningen».

Tvivelaktigt kan synas, när en person skall anses bo på eller utom »sammanträdesorten». Sistnämnda uttryck förekommer väl redan nu i förordningen, men endast beträffande prövningsnämnd, som alltid sammanträder i residensstaden. Det riktiga torde emellertid vara att, i saknad av annan ledning för bedömandet, följa bestämmelserna i 13 § resereglementet angående begränsningarna för rätten till resekostnadsersättning.

Eders Kungl. Maj:ts förslag synes i viss mån gynna de utanför sammanträdesorten bosatta ledamöterna, vilka skulle få både resekostnadsersättning och dagtraktamente, medan övriga ledamöter ej skulle kunna få någon ersättning alls. Det i ovannämnda motion framställda förslaget avser att avhjälpa denna ojämnhet, och finner Riksdagen de för

propositionen anförda skälen i huvudsak stödja även den i berörda motion föreslagna utsträckningen av rätten till dagtraktamente till de å orten boende ledamöterna. Det relativa grannskapet till platsen för nämndens sammanträden anser Riksdagen icke böra utesluta rätt till traktamente, men å andra sidan bör denna omständighet naturligen tagas med i räkningen vid bestämmandet av ersättningens storlek.

Därjämte må anmärkas, att då förevarande 5 mom. omformulerats till överensstämmelse med Riksdagens ovan angivna ståndpunkt, hänsyn tagits jämväl därtill, att det av Riksdagen beslutade stadgandet må komma att i motsats till det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna bliva tillämpligt även i stad.

Riksdagen får sålunda tillkännagiva, att Riksdagen

dels antagit Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning om ändrad lydelse av 54 § förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, dock att åt 5 mom. givits följande lydelse:

5 mom. Av kommun valda ledamöter i taxeringsnämnd äga, därest vederbörande kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnas, dessa eller i stad stadsfullmäktige sådant besluta, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst fyra kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å den ort, där nämnden sammanträder, samt då skjuts, järnväg eller ångfartyg för resa till och från sammanträdesorten verkligen begagnats, resekostnadsersättning med högst lega för skjuts efter en häst eller för båtskjuts eller utgift för II klass å järnväg eller för salongsplats å ångfartyg;

dels ock beslutat, att förordningen skall träda i kraft å den tid, Eders Kungl. Maj:t bestämmer.

Stockholm den 30 maj 1913.

Med undersätlig vördnad.
